

فراموش شدگان اسکار

مایکل ویلمینگتن
Michael Willmington
● ترجمه هادی همای

در آستانه هشتادمین سال از عمر اسکار هستیم، اما برخی از بزرگ‌ترین فیلم‌ها و دستاوردهای تاریخ (سینما) از چشم اسکار پنهان مانده است. این فهرستی از بدترین کوتاهی‌هاست... نامزدهای اسکار معرفی شده‌اند و فریاد بی‌عدالتی نیز بار دیگر برخاسته است. در بسیاری موارد اتهامات وارد است. واقعاً کسی می‌تواند از حذف فیلم‌هایی چون «بعضی‌ها داغشو دوست دارن» یا «۲۰۰۱»، ادیسه فضایی» از فهرست نامزدها دفاع کند یا از بازی‌های عالی مثل بازی چارلی چاپلین به نقش ولگرد تحسین برانگیز «روشنایی‌های شهر»؟ حذف نامزدی گراهام گرین برای

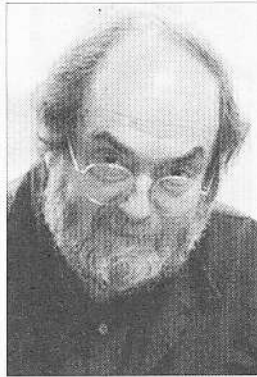
بهترین فیلمنامه غیراقتباسی فیلم «مرد سوم» یا هیچکاک به عنوان بهترین کارگردان برای فیلم‌های «سرگیجه» و «بدنام» آن قدر هست که مایه رسوایی باشد. جواب سراسرت به کسانی مثل اسپایک لی «درست کار بکن» که احساس می‌کند جایزه‌اش را غصب کردند، این است: امثال تو زیادند. وقتی که می‌دانیم اسکار به انواع خاصی از فیلم‌ها (فیلم‌های ژانر عامه‌پسند) یا نوع خاصی از بازی‌ها (کمدی‌ها) التفاتی نمی‌کند، چرا غرولند بکنیم؟ اما مایه دلخوشی، همیشه هست. فیلم‌های بزرگ بیش‌تر از جایزه‌های حقیر می‌مانند و تاریخ همیشه به

حساب همه می‌رسد. برای برجسته کردن جشن هفتاد و پنجمین سال اسکار در ۲۳ ماه مارس ۲۰۰۳، هفتادوپنج بی‌اعتنایی بسیار زنده اسکار اعلام می‌شود. ۷۵. «ضربه شیطان» اورسن ولز، ۱۹۵۸ اوج فیلم «نوار» از ولز. ناعادلانه‌ترین نمونه بی‌توجهی اسکار. ۷۴. «کینگ کنگ» ارنست شوکاسک - مریان کوپر، ۳۳ - ۱۹۳۲ میمون آدم‌نما و جد تمام جلوه‌های ویژه فیلم‌های کلاسیک ۳. استانی کوبریک، کالدور ویلینگهام و جیم تامسون (فیلمنامه اقتباس شده) برای «راه‌های افتخار» ۱۹۵۷ یک

فیلمنامه کوبنده ضد جنگ ۷۲. باب دیلن (تصنیف) برای «در بهشت را زدن» از فیلم «پت گارت و بیلی کید» ۱۹۷۳. آهنگ‌های بلوز کابویی و حزن‌انگیز دیلن صحنه مرگ اسلیم پکینز را تحت‌الشعاع قرار داد. ۷۱. سه رنگ: آبی، سفید، قرمز (فیلم خارجی - لهستان) کریتشف کیشلوفسکی، ۱۹۹۴ دو رنگ کیشلوفسکی لایق اسکار بودند اما هیچ‌کدام طرفی نیستند. ۷۰. «مارش عروسی» اریش فون اشتروهایم ۲۹ - ۱۹۲۸، استاد کله‌شوق هالیوود در آخرین حضور خود ۶۹. جیمز کاگنی برای بازی در

اورسن ولز

استانی کوبریک

اسپایک لی

آلفرد هیچکاک

«التهاب» ۱۹۴۹، کاگنی به نقش کدی جارت گنگستر جامعه ستیز «تو دنیا از همه سرم، مامان!»

۶۸. «مراکش» یوزف فون اشترن برگ، ۳۱ - ۱۹۳۰، مارلنه دیتریش و گاری کوپر در یک کلاسیک عاشقانه بیابانی در باره لژیون‌های خارجی فرانسه

۶۷. «قلب‌های مهربان و نیم‌تاج‌ها» رابرت هامر ۱۹۵۰، کمدی هوشمندانه جنایی با شیرین‌کاری‌های مضاعف الک‌گینس به نقش قربانی‌ها

۶۶. «گوردن ویلیس (فیلمبردار) برای پدر خوانده ۱ و ۲» (۱۹۷۲ و ۱۹۷۴) دو شاهکار فیلمبرداری سایه روشن که با بی‌اعتنایی داوران روبه‌رو شد.

۶۵. «برخورد کوتاه» دیوید لین ۱۹۴۶، ترور هاوارد و سلیا جانسن در یک قصه بسیار محبوب از ناکامی.

۶۴. «جک لمون بازیگر «گلن گری گلن راس» ۱۹۹۲، از فروشندگان قالتاق دیوید ممت: یکی از سه نقش مورد

علاقه لمون.

۶۳. «زیبای روز» (فیلم خارجی -

فرانسه) لوئیس بونوئل ۱۹۶۸ کاترین دونوو به نقش زن خانه‌دار بدکاره در قصه‌ای از بونوئل.

۶۲. پیتر سلرز، بازیگر مکمل در «لولیتا» ۱۹۶۲، به نقش کلیر کیلتی، نویسنده دمدمی مزاج عشرت‌طلب قصه ناباکوف، سلرز در اوج است.

۶۱. جرج و ایرا گرشوین (بهترین تصنیف) «یک روز مه‌آلود» ۱۹۳۷، تصنیف «لیلانی شیرین!» این تصنیف کلاسیک و سایر شاخص‌های بزرگ گرشوین و پورترا و برلین^۲ و کرن^۳ و... را از میدان به‌در کرد.

۶۰. باستر کیتن (بازیگر) در «بیل قایق بخاری کوچولو» (۲۹ - ۱۹۲۸). صورت سنگی بزرگ در یک کمدی صامت عالی از خویشتن‌داری

۵۹. بت دیویس (بازیگر زن) برای «اسارت بشری» ۱۹۳۴، سال بعد

آکادمی با دستپاچگی اسکاری به بت داد که لایش نبود.

۵۸. فریتس لانگ برای کارگردانی «خشم» ۱۹۳۶، استاد پارانوایا برای اسپنسر ترسی و مجازات اعدام در دسر می‌سازد.

۵۷. گیلبرت تیلور (فیلمبردار) برای «دکتر استرنج لائو» ۱۹۶۴. آن‌ها یک جواهر دیگر سال ۶۴ او را هم نادیده گرفتند. «شب یک روز سخت»

۵۶. ویتوریو استرارو (فیلمبردار) برای «آخرین تانگو در پاریس» (۱۹۷۳) در واقع، «جانانان مرغ دریایی» فیلمبردار فیلم‌برداران را آن سال از میدان به‌در کرد.

۵۵. رابرت واکر، بازیگر مکمل «بیگانگان در قطار» ۱۹۵۱، آدم بد کلاسیک هیچکاک که جنایت‌اش را تاق می‌زند: به نقش برونو آنتونی زبل.

۵۴. «زندگی شیرین» (فیلم خارجی - ایتالیا) فدريكو فلینی ۱۹۶۰، حماسه

تازم‌ای از فساد اشراف، با مارچلو ماسترویانی به نقش روزنامه‌نگار / شاهد.

۵۳. «مخمل آبی» دیوید لینج ۱۹۸۶، چندش‌آورترین کابوس‌های لینج، و نیز دنیس هاپر نادیده گرفته شده به نقش مزاحم

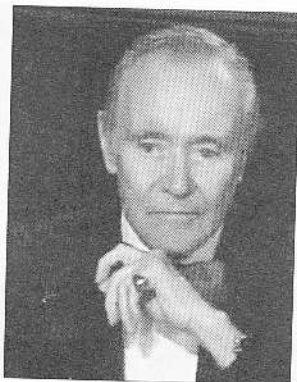
۵۲. هرولد پینتر برای فیلمنامه اقتباسی «واسطه» ۱۹۷۱، ماجرای عاشقانه تاریخی با شرکت جولی کریستی: یکی از زیباترین نوشته‌های پینتر.

۵۱. جیسون روبردز، بازیگر مکمل برای «سفر دراز روز به درون شب» ۱۹۶۲، هیچ‌کس بهتر از روبردز نقش یوجین اونیل را بازی نکرد، این‌جا به نقش جیمی تیلر دائم‌الخمر سینما را به آتش می‌کشد.

۵۰. «خیابان‌های پایین شهر» ساخته مارتین اسکورسیسی، سرود ملی ایتالیای کوچک با بازی هاروی کیتل:

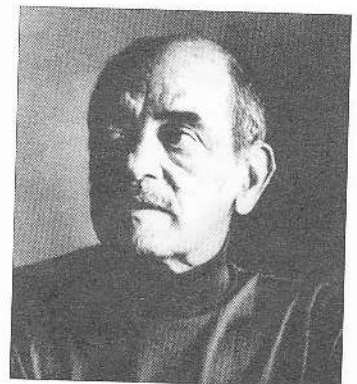
پیتر سلرز

جک لمون

جیمز کاگنی

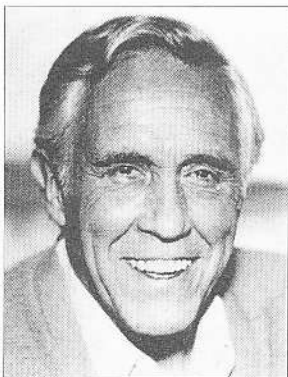
لوئیس بونوئل

فیلم دلخواه اسکورسیسی
 ۴۹. رابرت میچام، بازیگر برای «شب شکارچی» (۱۹۵۵) میچام کلاسیک: کشیش جنایتکار با خال‌های عشق / نفرت روی زانو.
 ۴۸. «سبکی تحمل‌ناپذیر هستی» (بار هستی) (فیلیپ کافمن، ۱۹۸۸) قصه عاشقانه / درام سیاسی از رمان میلان کوندر.
 ۴۷. رابرت دووال، بازیگر برای «فردا» ۱۹۷۲، نقش محبوب دووال، نیکوکار می‌سی‌سی‌پی در قصه فاکتر
 ۴۶. «بزرگ مرد کوچک» آرتور پن، ۱۹۷۰، وسترن کمدی موقعیت با داستین هافمن به نقش جک کراب ماجراجوی لافزن.
 ۴۵. «حلقه رویاها» (مستند) استیو جیمز، ۱۹۹۴ این فیلم تماماً نادیده گرفته شده جنجالی به پا کرد و به اصلاحاتی در انتخابات منجر شد.
 ۴۴. جودی گارلند، بازیگر زن برای

«جادوگر شهر»، از (زمرد) (۱۹۳۹). آن سال او یک اسکار مینیاتوری ویژه نوجوانان دریافت کرد، اما حق‌اش بیش از این بود.
 ۴۳. «چهره‌ها» جان کاساواتیس ۱۹۶۸، در اروپا کاساواتیس را استاد می‌شمارند، این جواهر فوق رئالیستی علت ملال در لس‌آنجلس را نشان می‌دهد.
 ۴۲. «سوپ اردک» لئو مک کاری ۳۳ - ۱۹۳۲، یک کمدی جنگی دیوانه‌وار بزرگ که با بی‌اعتنایی داوران و تماشاگران سال‌های ۳۰ مواجه شد.
 ۴۱. «مرا در سنت لوئیس ملاقات کن» وینست مینه لی ۱۹۴۴، جودی گارلند و مارگارت اوبراین و نوستالژی بزرگ امریکایی
 ۴۰. «جیمز دین» بازیگر «شورش بی‌دلیل» ۱۹۵۵، همان سال برای «غول» نامزد شد. این نقش باعث پایداری افسانه‌اش شد.

۳۹. «هوش مصنوعی» استیون اسپیلبرگ ۲۰۰۱، فانتزی سیاه یک کودک ربای از طرح خیال‌پردازانه استانی کوبریک
 ۳۸. «نامه یک زن ناشناس» ماکس افولس ۱۹۴۸، مهجورترین قصه عاشقانه هالیوودی از داستان اشتفان تسوایک، با استادی افولس اروپایی
 ۳۷. «روزی روزگاری در امریکا» سر جولیون ۱۹۸۴، حماسه جنایی باروک از دارودسته‌های یهودی نیویورک با بازی رابرت دنیرو
 ۳۶. جان وین، بازیگر «جویندگان» ۱۹۵۶، یکی از مؤثرترین فیلم‌ها و نقش‌های امریکایی: اتان ادواردز انتقامجوی سرگردان
 ۳۵. «برزیل» تری گیلیام ۱۹۸۵، کمدی کابوس‌گونه «ارولی» که منتقدان فیلم لس‌آنجلس از مثله‌شدن به دست کمپانی یونیورسال نجاتش دادند.

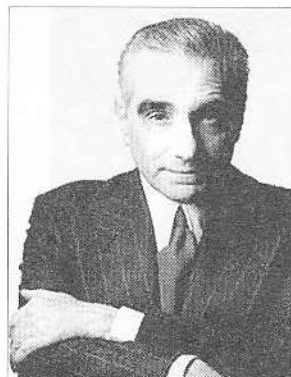
۳۴. کترین هپبورن، بازیگر «دنده آدم» ۱۹۵۰، دعوای یک زن و شوهر وکیل. زوج هپبورن و تریسی در اوج.
 ۳۳. «آفریکن کوئین» جان هیوستن ۱۹۵۱، بوگی و هپبورن در آفریقا. قصه عاشقانه / حادثه‌ای افسانه‌وار هالیوودی
 ۳۲. «مالکوم ایکس» اسپایک لی ۱۹۹۲، حماسه متناوب آفریقایی - امریکایی با بازی دنزل واشنگتن به نقش مالکوم
 ۳۱. پرستون استرجس، فیلمنامه ارژینال برای «سفرهای سالیوان» ۱۹۴۱، وصیت‌نامه استرجس: دفاع سالیوان، جونل مک کری، خنده آفرین ایده‌آلیست هالیوود از دل‌تک‌ها.
 ۳۰. «میان‌برها» رابرت آلتمن ۱۹۹۳، از قصه‌های کوتاه ریمنود کارور بهترین فیلم مجموعه‌ای آلتمن از آب درمی‌آید.
 ۲۹. «شکوه علفزار» الیا کازان ۱۹۶۱،

جیسون رودباردز

رابرت میچام

مارتین اسکورسیسی

دیوید لین

ناتالی وود و وارن بیتی در یک قصه عاشقانه تین ایجری که هنوز سوزناک است.

۲۸. اسپایک لی، کارگردان «درست کار بکن» (۱۹۸۹) خیابانی در بروکلین در گرم‌ترین روز به انفجار کشیده می‌شود، وصیت‌نامه لی

۲۷. جان لنون و پل مک کارتنی (بهترین تصنیف) برای موسیقی فیلم «شب یک روز سخت» کدام بهتر است: این تصنیف یا برنده سال ۶۴ «چیم چیم چری»؟

۲۶. ارنست لوبیچ، کارگردان «دردسر در بهشت» ۳۳ - ۱۹۳۲ لوبیچ، استاد کمدی سطح بالا این قصه دزدی جواهر و دزدی دل را بیش از همه دوست داشت.

۲۵. «پنجره عقبی» آلفرد هیچکاک ۱۹۵۴، فیلم کلاسیک پر اضطراب هیچکاک درباره چشم‌چرانی، با چشم‌چرانی‌های جیمز استوارت و

گریس کلی.

۲۴. «رود سرخ» هاوارد هاوکز ۱۹۴۸، عالی‌ترین وسترن درباره گاوچرانان، با شرکت جان وین، قهرمان هاوکزی بزرگ هالیوود

۲۳. «پرسونا» (فیلم خارجی - سوئد) اینگمار برگمان ۱۹۶۶، فیلم هنری عالی سال‌های ۶۰ از شخصی‌ترین فیلمساز قرن بیستم

۲۲. آنا مانیانی، بازیگر زن «کالسکه زرین» ۱۹۵۲، بزرگ‌ترین بازیگر زن ایتالیا با کارگردانی ژان رنوار در یک شاهکار کمدی دل‌آرته

۲۱. استیون اسپیلبرگ برای کارگردانی «آرواره‌ها» ۱۹۷۵، سال بسیار خوبی بود اما باید به هر حال «پسک» را نامزد می‌کردند.

۲۰. «مانهاتان» وودی آلن ۱۹۷۹، محبوب وودی، بازگشت به اوج، به جایی که بیش از همه دوست دارد ۱۹. «هفت سامورایی» فیلم (ژاپن،

آکیرا کوروساوا ۱۹۵۶، بهترین فیلم از نبرد تن به تن، با توشیرو میفونه و باقی هفت دلاور

۱۸. همفری بوگارت، بازیگر «شاهین مالت» ۱۹۴۱، سام اسپید قهرمان فیلم «نوار» دشیل هامت: نقشی که او را «بوگی» کرد

۱۷. مارتین اسکورسیسی برای کارگردانی «راننده تاکسی» ۱۹۷۶، با خود بیگانگی و خشونت سال‌های ۷۰، فیلم نامزد شد، اما اسکورسیسی نشد.

۱۶. ژان رنوار برای کارگردانی «توهم بزرگ» ۱۹۳۸، فیلم کلاسیک ضدجنگ رنوار آن سال نامزد شد، سازنده‌اش نشد.

۱۵. «آگراندیسمان» میکال آنجلو آنتونیونی ۱۹۶۶، عکس‌ها، واقعیت و لندن بی‌بندوبار: وصیت‌نامه کلاسیک آنتونیونی در مورد ظواهر و اخلاقیات. ۱۴. «روزهای بهشت» ترنس مالیک

۱۹۷۸، زیبا و جانسوز: یک شعر حماسی - عشقی از جان‌های از دست رفته امریکا

۱۳. «دسته وحشی» (این گروه خشن) سام پکین پا ۱۹۶۹، وسترن حماسی و شاهکاری از خون و خون‌ریزی، سرشار از شوک و مالیخولیا.

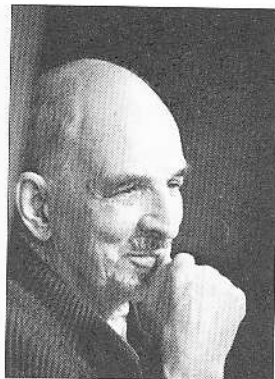
۱۲. اورسن ولز برای کارگردانی «خاندان معظم آمبرسون» (آمبرسون‌های باشکوه) (۱۹۴۲) یکی از دو دستاورد بی‌همتای ولز در ۲۰ سالگی (با جوزف کاتن)، آن دیگری «همشهری کین» بود.

۱۱. برنارد هرمن (آهنگ‌ساز) برای «سرگیجه» ۱۹۵۸، موسیقیدان اضطراب برای «بیمار روانی» (روح) ۱۹۶۹، «شمال از شمال غربی» ۱۹۵۹، و «خاندان معظم آمبرسون» نیز نامزد نشد.

۱۰. هاوارد هاوکز برای کارگردانی «منشی همه کاره» ۱۹۴۰، «صفحه

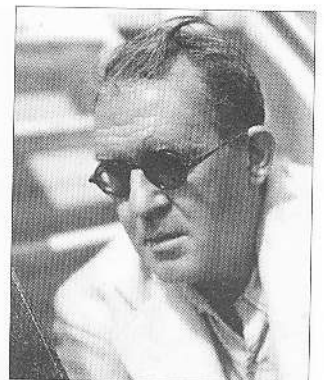
توشیرو میفونه

اینگمار برگمان

گاری کوپر

جان فورد